

מציאות:

בספר הישר אנחנו מגדרים את המציאות כ"יש", הדבר המצוי (השפה העברית מאוד מקלה על הגדרות מפני שהיא שפה עתיקה ומתוכננת, כלומר, נובעת ממחשבה ראשונית/קדמונית ונקייה בה האדם היה קרוב יותר ומחובר יותר לטבע בכלל ולטבעו האמיתי בפרט).

מכיוון שטבע האדם הוא לעשות מניפולציות [למציאות](#) (האדם הוא ביטוי לכוח החיים, וכוח מבצע שינוי), למעשה נכון יותר להגיד כי; האדם בורא את המציאות על פי המצוי בו (הוא לא יכול להמציא רעיון שלא קיים בתוכו). ולכן, בסופו של דבר, המציאות משקפת את דמות האדם עצמו.